

MEDEA af Euripides

Afgangsforestilling for 3. året på CISPA

Medea er formodentlig den populæreste og oftest opførte græske tragedie i moderne tid, med diverse adaptationer inden for teater, film og opera.

Ifølge myten er Medea solguden Helios' barnebarn og en trolddomskvinde fra Sortehavsregionen. Hun forelsker sig i argonauten Jason, og efter at have hjulpet ham med at erobre Det Gyldne Skind, flygter hun fra sit hjemland Kolchis for at starte et nyt liv med ham i byen Korinth. Da Jason brutalt forråder hende ved at planlægge at gifte sig med den unge datter af den lokale konge, Kreon, drives Medea ud i et så smerteligt vanvid at hun begår hvad der anses for den mest afskyelige af alle forbrydelser på tværs af alle tider, geografier og kulturer, nemlig morens barnemord.

Historier om kvinder der myrder deres børn forekommer stadigt jævnligt i vores nyhedsmedier, hvilket ikke efterlader nogen tvivl om, at hvad de antikke grækere lærte os i det 5. og 4. århundrede f.v.t., indkapsler menneskehedens fortid, nutid og fremtid. Den antikke tragedie omhandler den menneskelige naturs ekstremiteter og afspejler ofte hvad der undertrykkes politisk, kulturelt og socialt. Ved at præsentere *Medea*, med sin forpinte større-end-livet hovedkarakter, for et nutidigt publikum genopliver forestillingen universelle tematikker, såsom vold, forræderi, jalousi, hævn og moderskab i et friskt perspektiv. Sprængningen af strukturen i Moderskabet som fænomen gennem fremstillingen af en af de til alle tider mest vanhellige og hybristiske gerninger i vores kollektivt ubevidste, er lige så chokerende nu som dengang. Men den græske tragedies styrke er at den tilbyder publikum en arena til at undersøge den menneskelige naturs fundament på relativt sikker afstand og til at reflektere over deres eget moralske ansvar i en verden styret af kulturel, politisk og planetær krise. *Medeas* omfang er både eksistentielt og politisk, en historie som bør fortælles igen og igen for at holde os årvågne om de skadelige virkninger af racisme og (og i dette tilfælde) patriarkalsk undertrykkelse, men også om det blinde raseris destruktive natur.

Med opsætningen af Euripides' *MEDEA* ønsker CISPA og den græske teaterinstruktør og professor i Teatervidenskab Avra Sidiropoulou at tilbyde en radikal genfortolkning af den nok mest psykologisk dybdeborende græske tragedie for et dansk publikum. Sidiropoulou, som har en meget omfattende både akademisk og praktisk ekspertise i græsk tragedie, ønsker i denne produktion at anlægge perspektiver som social retfærdighed, og kønnet og racial marginalisering og modstand; perspektiver som stadig resonerer med os næsten 2500 år efter Euripides skrev sit drama.

Projektets transkulturelle aspekt med skuespillere og kunstnere fra forskellige verdensdele vil blive underbygget af en hybrid og tværdisciplinær form og æstetik, som fusionerer fysisk teater med intermediale elementer, dokumentar og "fundet" materiale i et stærkt visuelt scenisk formsprog.

Vores intention er at vække en både følelsesmæssig og intellektuel respons i nutidige publikummer i København med en oplevelse, hvor genkendelse, frygt og medfølelse i ånden fra Aristoteles' *Poetikken* kan lede til katarsis. Som teaterkunstnere ønsker vi at skabe et teaterpraktisk laboratorium, hvor fokus er på at eksperimentere med innovative formsprog som møder udfordringerne med den græske tragedies højnede form og klassiske diktion i et kontemporært lys. Det nutidige teaterpublikum har brug for den antikke arv og resonans fra myte, poesi og legende, de centrale elementer i den græske tragedie, for at minde os om at vi stadig indeholder mange af de antikke karakterers kvaliteter og eksistentielle dilemmaer. Disse ofte tabubelagte kvaliteter og dilemmaer bør adresseres hudløst ærligt især i kunsten, for at belyse hvordan de fortsat bidrager til en uretfærdig og ubønhørlig verdens diskrimination og grusomhed.

Ud over selve teaterforestillingen planlægger vi aftertalks med instruktør og skuespillere og foredrag med instruktøren om græsk tragedie og dens rolle i det kontemporære samfund og teater. Som nævnt er Sidiropoulous akademiske viden og praktiske erfaring

inden for græsk tragedie enorm og vi ønsker at et dansk og internationalt publikum skal have gavn af denne helt unikke kapacitet; i den henseende henviser vi især til hendes bogudgivelser, for eksempel som forfatter af 'Authoring Performance: The Director in Contemporary Theatre' (New York: Palgrave Macmillan, 2014), og som redaktør på 'Adapting Greek Tragedy. New Contexts for Ancient Texts' (Cambridge University Press, 2021) og 'Staging 21st Century Tragedies. Theatre, Politics and Global Crisis' (New York: Routledge, 2022). Se i øvrigt vedhæftet CV.

CISPAs og Sidiropoulous opsætning af MEDEA i København, maj 2025 kommer således til at være en unik begivenhed på den danske teaterscene.